

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/30/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5717206718
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Amália Paulerová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5717206718.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte v zložení z predsedníčky senátu JUDr. Amálie Paulerovej a členov senátu JUDr. Róberta Urbana a JUDr. Erika Vargu v právnej veci žalobcu - Prima banka Slovensko, a.s., IČO: 31 575 951, so sídlom v Žiline, Hodžova 11, proti žalovanej - W. N., nar. XX.X.XXXX, bytom D. XXXX/X, B., o zaplatenie 2.738,12 eur s príslušenstvom, na základe odvolania žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Martin č.k. 6Csp/76/2017-63 zo dňa 11.10.2017 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v časti výroku II., v ktorej okresný súd zamietol žalobu o:
- úroky z omeškania z nezaplatených zmluvných úrokov do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru,
- úroky z úveru po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru.

N e d o t ý k a sa rozsudku v časti výroku II., zamietnutia žaloby vo zvyšnej časti.

P o t v r d z u j e rozsudok v časti výroku I., o povolení žalovanej splácať dlh žalobkyni v pravidelných mesačných splátkach vo výške 100 eur mesačne, splatných vždy do 20. dňa príslušného kalendárneho mesiaca počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku pod následkom straty výhody splátok nezaplatením čo i len jednej splátky.

N e d o t ý k a sa rozsudku vo zvyšnej časti výroku I.

P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku III. o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania.
Žiadnej zo strán sporu n e p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ō v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie (ďalej len okresný súd) napadnutým rozsudkom vo výroku I. uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 2.738,12 eur, zmluvný úrok vo výške 160,12 eur, úroky z omeškania vo výške 1,28 eur, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.738,12 eur od 6.3.2017 do zaplatenia, všetko v pravidelných mesačných splátkach vo výške 100 eur mesačne, splatných vždy do 20. dňa príslušného kalendárneho mesiaca, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia. Vo výroku II. rozsudku zamietol vo zvyšnej časti žalobu. Vo výroku III. žalobcovi voči žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

2. Žalobca sa podanou žalobou domáha voči žalovanej peňažnej pohľadávky titulom nezaplateného dlhu a súvisiacich nárokov plynúcich z úverovej zmluvy uzavretej dňa 3.12.2014. Vykonaným dokazovaním súd mal preukázať, že v uvedený deň uzavreli strany sporu zmluvu o úvere č. 175862, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej úver v celkovej výške 3.000 eur, druh úveru pôžička, s dohodnutou úrokovou sadzbou 17,90 % ročne a dohodnutým poistným vo výške 1,32 eur mesačne. Poplatok za

poskytnutie úveru bol dojednaný vo výške 150 eur. Žalovaná sa zaviazala poskytnutý úver splácať v 120-tich anuitných splátkach vo výške 54,02 eur s termínom prvej splátky 22.12.2014 a konečnou splatnosťou úveru dňa 20.11.2024. Splatnosť splátok bola dohodnutá v dvadsiaty deň kalendárneho mesiaca, výška RPMN 21,51 % a priemerná RPMN bola 17,33 %. Celková čiastka, ktorú sa žalovaná zaviazala uhradiť bola vo výške 6.632,40 eur. Strany si dohodli úrok z omeškania vo výške 5 % ročne, poplatok za vklad v hotovosti na úverový účet 2,50 eur, poplatok za predčasné splatenie úveru alebo jeho časti 1 % (0,5 % / 0 %), poplatok za vypracovanie dodatku k zmene zmluvných podmienok na žiadosť klienta 40 eur, poplatok za upomienku 15 eur, poplatok za výzvu 30 eur, poplatok za potvrdenie a súhlasy k úverom vydané bankou na klientovu žiadosť 25 eur a poplatok za potvrdenie o zostatku úveru s budúcim dátumom vydané bankou na klientovu žiadosť 50 eur.

3. Žalobca oznámil výzvou zo dňa 23.2.2017 žalovanej, že rozhodol o predčasnej splatnosti úveru z dôvodu nesplnenia si povinností žalovanou. Súčasne vyzval žalovanú na úhradu dlhu v celkovej výške 2.959,52 eur s príslušenstvom najneskôr do 5.3.2017. Z prehľadu splátok úveru mal súd preukázané, že do zosplatenia úveru, t.j. do 23.2.2017 žalovaná uhradila na istinu úveru sumu 261,88 eur, na poisťné sumu 30,36 eur a na zmluvný úrok 292,09 eur. Ku dňu predčasného zosplatenia úveru bol nedoplatok na zmluvných úrokoch vo výške 160,12 eur a na úrokoch z omeškania vo výške 1,28 eur.

4. Okresný súd právny vzťah založený zmluvou o úvere dňa 3.12.2014 vyhodnotil za spotrebiteľský, predmetnú zmluvu za zmluvu spotrebiteľskú a žalobou uplatnený nárok žalobcu posudzoval z pohľadu právneho režimu zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, v aplikácii s hmotnoprávnymi ustanoveniami § 52 ods. 1, § 52 ods. 2, § 488, § 489, § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka.

5. Súd konštatoval, že zmluva obsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti. Keďže žalovaná si svoju povinnosť splácať poskytnutý úver riadne a včas neplnila, žalobca pristúpil k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru ku 23.2.2017. Z prehľadu splátok úveru vyplýva, že do vyhlásenia predčasnej splatnosti žalovaná uhradila na istinu sumu 261,88 eur, pričom dlžné zmluvné úroky do zosplatenia sú vo výške 160,12 eur a úroky z omeškania vo výške 1,28 eur. Žalovaná je tak povinná celkovo zaplatiť žalobcovi sumu 2.899,52 eur, ktorá pozostáva z dlžnej istiny ku dňu zosplatenia úveru vo výške 2.738,12 eur, zo zmluvných úrokov a úrokov z omeškania do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru v celkovej výške 161,40 eur. Súd postupujúc podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v aplikácii s § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Zb. zaviazal žalovanú na úhradu úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.738,12 eur predstavujúcu tzv. čistú istinu úveru. Žalobcovi vznikol nárok na úroky z omeškania odo dňa 6.3.2017, kedy sa žalovaná dostala do omeškania. S prihliadnutím na výšku dlhu a majetkové pomery žalovanej, súd jej povolil splácať dlh v pravidelných mesačných splátkach vo výške 100 eur, nakoľko povinnosť uhradiť pohľadávku v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku by malo pre žalovanú nepriaznivé finančné následky. V tejto súvislosti súd dodal, že výška súdom povolenej splátky takmer dvojnásobne prevyšuje splátku dojednanú v zmluve a v prípade, že sa žalovaná dostane do omeškania s plnením čo i len jednej splátky, stane sa splatný celý dlh a zanikne jej výhoda plniť dlh v splátkach. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol pre jej nedôvodnosť.

6. Žalovaná sa dostala do omeškania s plnením dlhu až doručením oznámenia o predčasnej splatnosti a výzvy na úhradu dlhu a uplynutím dodatočne poskytnutej lehoty na plnenie. Písomná výzva bola žalovanej doručená v zmysle Všeobecných obchodných podmienok dňa 26.2.2017. Nakoľko vo výzve na plnenie žalobca určil žalovanej dodatočnú lehotu do 5.3.2017, žalovaná sa dostala do omeškania až nasledujúci deň, t.j. 6.3.2017. Preto žalobcovi prislúcha nárok na úroky z omeškania až od tohto dňa. Súd nepriznal žalobcovi ani nárok na úroky z omeškania z nezaplatených zmluvných úrokov do vyhlásenia predčasnej splatnosti, bol názoru, že úroky z omeškania ako príslušenstvo pohľadávky neprislúchajú z úrokov, teda z ďalšieho príslušenstva pohľadávky. Za neopodstatnenú vyhodnotil nárok žalobcu aj na zaplatenie úrokov po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru (i v tejto časti jeho žalobu zamietol), podľa názoru súdu zmluvné úroky patria veriteľovi len do splatnosti úveru. V tejto súvislosti ďalej dodal, že veriteľ svojím jednostranným právnym úkonom navodzuje stav, v ktorom disponuje oprávnením získať okamžite späť celú sumu požičaných finančných prostriedkov. Ak spotrebiteľ už nemá právny titul mať prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom.

7. Vychádzajúc z princípu úspechu/ neúspechu strán sporu, priznal podľa § 255 ods. 1, 2 v spojení s § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku úspešnejšiemu žalobcovi voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Ohľadne žalovanej istiny bol žalobca úspešný v celom rozsahu a vo zvyšnej časti zamietnutia žaloby sa jednalo len o príslušenstvo pohľadávky.

8. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Jeho odvolanie smeruje do časti výroku II., konkrétne do zamietnutia žaloby o úroky z omeškania z nezaplatených zmluvných úrokov do vyhlásenia predčasnej splatnosti a zamietnutia žaloby do zaplatenia úrokov po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, ďalej do časti výroku I., pokiaľ okresný súd povolil žalovanej splácať dlh v pravidelných mesačných splátkach vo výške 100 eur. V tomto vymedzenom rozsahu s argumentmi okresného súdu sa odvolateľ nestotožňuje, hodnotí rozhodnutie za nesprávne, namieta nesprávne právne posúdenie veci. V týchto odvolaním dotknutých výrokoch sa žalobca domáha zmeny a žiada zaviazat' žalovanú k povinnosti nahradiť mu trovy konania (prvostupňové, aj odvolacie).

9. Odvolateľ argumentuje najmä tým, že patrí mu popri nároku na úrok z omeškania z istiny dlhu aj úrok z omeškania zo zmluvných úrokov. Zmluvné úroky vyčíslil pevnou sumou naakumulovanou z istiny do dňa zosplatenia úveru a tento sa ďalej (t.j. po zosplatení celého dlhu) nenavýšuje. Práve z tohto dôvodu nejde podľa žalobcu o rozpor so zásadou anatocizmu, ktorá má zamedziť neodôvodnenému navyšovaniu nárokov na veriteľov. Odvolateľ zdôrazňuje právny význam ustanovenia § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka, z ktorého vyplýva, že povinnosť platenia úrokov sa spája s obdobím skutočnej držby požičaných peňažných prostriedkov. Uvedené potvrdzuje aj § 16 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZSÚ“), v zmysle ktorého, ak spotrebiteľ splatí spotrebiteľský úver úplne alebo čiastočne pred dohodnutou lehotou splatnosti, je povinný uhradiť úrok a náklady vzniknuté len za časové obdobie od poskytnutia spotrebiteľského úveru do jeho splatenia. Úroky z omeškania treba vnímať podľa odvolateľa ako sankciu za omeškane s plnením celého nároku veriteľa, teda požičanej istiny a aj zmluvných úrokov, nakoľko do omeškania sa dlžník dostane, ak neplní riadne a včas. Splácanie úveru v súdnej veci bolo dohodnuté v anuitných splátkach, teda v splátkach rovnomerných zahŕňajúcich splácanie príslušnej časti istiny i úroku mesačne vždy v termíne splatnosti uvedenom v zmluve. Zaplatenie celej splátky v termíne splatnosti je riadnym plnením. V prípade, že dlžník neuhradí splátku v dohodnutej výške a v dohodnutom termíne splatnosti, ocitá sa v omeškaní, pričom omeškanie je sankcionované povinnosťou platiť úrok z omeškania. Ku právnej podstate zmluvných úrokov a úrokov z omeškania a priamo aj k ich uplatniteľnosti veriteľom popri sebe po predčasnom zosplatení dlhu sa jasne vyjadril vo svojej rozhodovacej činnosti aj Najvyšší súd Českej republiky, konkrétne v rozhodnutí č.k. 33Cdo 212/2014 zo dňa 21.8.2014, z ktorého odvolateľ aj cituje.

10. Podľa názoru odvolateľa nárok na zaplatenie úroku trvá od poskytnutia peňažných prostriedkov až po ich vrátenie, teda aj po predčasnom zosplatení. Cituje z komentára Iura Edition (§ 502 ods. 1, § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka) konštatujúce, že povinnosť dlžníka platiť úrok trvá až do doby vrátenia úveru. V tom zmysle upravuje trvanie povinnosti platiť úrok aj § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka. Vzhľadom na dispozitívnosť ustanovenia, strany si môžu vznik a zánik povinnosti platiť úroky (t.j. dobu, počas ktorej má dlžník platiť úroky) v zmluve o úvere dojednať odchyľne. Úroky, a úroky z omeškania sú dva rozdielne inštitúty, odlišujú sa svojou povahou, ako aj funkciami. Všeobecne treba vychádzať z toho, že pri omeškaní s vrátením peňažných prostriedkov má veriteľ nárok jednak na úrok z úveru a jednak na úrok z omeškania. Úprava úroku z omeškania, ako aj úroku z úveru je podporná (má dispozitívny charakter) a preto je rozhodujúce ako sa strany dohodli v zmluve. S prihliadnutím na právny význam ustanovenia § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka záver súdu o tom, že po zosplatení úveru veriteľovi už neprislúcha odplata za poskytnuté peňažné prostriedky, nemá oporu v právnych predpisoch. Podľa § 497 Obchodného zákonníka (na aplikáciu ktorého v riešenej otázke sa odvoláva Krajský súd v Žiline v rozsudku 11Co/12/2017-90 zo dňa 31.1.2017) obsahom záväzku dlžníka nie je vrátiť len poskytnuté peňažné prostriedky, ale aj úroky, ktoré nemožno stotožňovať s úrokmi z omeškania. Úrok z úveru je nárokom na ktorý nemá vplyv omeškanie dlžníka, ktoré je skutočnosťou zakladajúcou vznik nových sankčných záväzkov dlžníka, samotný vznik nároku na úrok z úveru neovplyvňuje. Odstúpenie veriteľa pri omeškaní dlžníka od zmluvy nespôsobuje zánik záväzku ex tunc, uvedené vyplýva priamo z ustanovenia § 506 Obchodného zákonníka. Naďalej tak trvá právo veriteľa, aby dlžník mu vrátil dlžnú sumu s úrokmi. Táto povinnosť odstúpenia od zmluvy nezaniká. Ide o právny inštitút určený na ochranu veriteľa a jeho využitím sa veriteľ nemôže dostať do horšieho právneho postavenia, v akom bol pred

odstúpením od zmluvy, situácia totiž nastala pre neplnenie si povinnosti dlžníka. Úrok z úveru je odplatom za poskytnuté peňažné prostriedky a nárok na túto odplatu trvá od ich poskytnutia až do ich vrátenia.

11. Žalobca nesúhlasil s rozhodnutím ani v časti, v ktorej súd povolil žalovanej splácať dlh v splátkach vo výške 100 eur mesačne, v tomto postupe videl motiváciu pre klientov banky, aby porušovali svoje zmluvné povinnosti. Výkon práva, ktorý motivuje k neplneniu si zmluvnej povinnosti nie je v súlade so spravodlivou ochranou porušených práv zakotvenou Civilným sporovým poriadkom. V uvedenej odvolacej otázke odvolateľ cituje z rozhodnutí Krajského súdu v Trnave č.k. 24Co/322/2016-85 zo dňa 1.3.2017, Krajského súdu v Žiline č.k. 7Co/33/2017-62 zo dňa 22.2.2017, v ktorých odvolacie súdy konštatovali nepochybné právo, aby pohľadávka mu bola zaplatená v primeranej lehote. Odvolateľ zdôrazni, že pri stanovenej výške splátky žalovaná uhradí len istinu - bez prísľušenstva za viac než dva roky. Splnenie celého dlhu bude tak trvať neúmerne dlho. Žalovanej narastú úroky z omeškania, čo nie je v jej prospech. Žalovaná mohla svoju snahu uhradiť dlh prejavíť aj počas konania, tak neučinila a po zosplatnení nezrealizovala žiadne úhrady. Navyše, hoc súd mal povinnosť pri povolení splátok prihliadnuť na osobitné okolnosti prípadu (ako to konštatoval v záveroch uznesenia Krajský súd Banská Bystrica č.k. 15Co/185/2017-136 z 27.9.2017), ako aj spoľahlivo zistiť všetky skutočnosti, ktoré by zdôvodňovali záver o povolení splátok, na takéto okolnosti neprihliadal. Posúdenie finančných možností žalovanej pre účely úhrady dlžnej pohľadávky by malo byť súčasťou aktivít v procese prípadného núteného výkonu súdneho rozhodnutia, kedy dôjde jednak k dôslednému zisteniu majetku osoby povinnej a jednak k voľbe najvhodnejšieho spôsobu výkonu rozhodnutia. Pre posúdenie vymožitelnosti pohľadávky a voľby vhodného spôsobu jej vymoženia nebude rozhodujúci iba predpokladaný mesačný príjem, prípadne vyživovacia povinnosť žalovanej, ale jej celkové majetkové pomery.

12. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, ďalej „CSP“), po zistení že odvolanie podala na to oprávnená procesná strana, v zákonom stanovenej lehote proti rozhodnutiu, ktorému je odvolanie prípustné, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 379, § 380 CSP, procesným postupom podľa § 219 ods. 3 CSP v spojení s § 378 ods. 1 CSP, potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutých výrokoch podľa § 387 ods.1 CSP. Nedotýkal sa rozsudku v častiach odvolaním nenapadnutých.

13. Krajský súd vyhodnotil odvolanie žalobcu za nedôvodné.

14. V súdnej veci okresný súd vykonal dokazovanie v akceptovateľnom rozsahu, z vykonaného dokazovania zistil skutkový stav riadne, v dôvodoch svojho rozhodnutia vyargumentoval podstatné skutkové, ako i právne otázky, ktoré pre uzavretie sporu boli významné, uviedol konkrétne právne predpisy, ktoré pri právnom posúdení veci aplikoval, rozhodujúce argumenty, ktoré ho viedli jednak k zamietnutiu žaloby žalobcu vo zvyšnej časti, k povoleniu splácať dlh i jeho prísľušenstvo žalobkyni žalovanému. Svoje závery akceptovateľne zdôvodnil aj v súvisiacom výroku o náhrade trov prvoinštančného konania.

15. Krajský súd sa stotožňuje aj s písomným odôvodnením napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods.2 CSP) a na zvýraznenie jeho vecnej správnosti, ale plniac aj svoju povinnosť voči odvolateľovi považuje za nutné vyjadriť sa k základným, zásadným odvolacím argumentáciám.

16. V súdnej veci je nepochybné, že žalobca podanou žalobou sa domáha voči žalovanej zaplata dlhu vyplývajúceho zo zmluvy o úvere č. 175862 uzatvorenej dňa 3.12.2014. Správne uviedol okresný súd, že uzatvorením označenej zmluvy o úvere jej účastníci založili spotrebiteľský právny vzťah, ide o zmluvu spotrebiteľskú, na ktorú dopadajú pri právnom hodnotení žalovaného nároku normy spotrebiteľského práva, v aktuálne súdnej veci hmotnoprávne ustanovenia Občianskeho zákonníka upravujúce otázky spotrebiteľských zmlúv a ustanovenia špeciálnej právnej normy, zákona č. 129/2012 o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy.

17. Odvolateľ nenamietal spotrebiteľský charakter právneho vzťahu, ktorý uzatvorením zmluvy o úvere jej účastníci založili. Ďalej bolo nesporné, že žalovaná si svoju povinnosť splácať poskytnutý úver riadne a včas neplnila, z tohto dôvodu žalobca pristúpil k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru a to ku 23.2.2017. Odvolateľ napadol odvolaním rozsudok okresného súdu v časti nepriznania nároku na úroky z omeškania z nezaplatených zmluvných úrokov do vyhlásenia predčasnej splatnosti. Nesúhlasil

so záverom súdu, že úroky z omeškania ako príslušenstvo pohľadávky neprislúchajú z úrokov, teda z ďalšieho príslušenstva pohľadávky. Odvolací súd poukazuje na právny charakter úrokov z omeškania (resp. nárok na ne) pre prípad omeškania dlžníka, túto otázku upravuje Občiansky zákonník v § 517 ods. 1 prvá veta a ods. 2. Úroky z omeškania je dlžník povinný platiť v tom prípade, ak svoj dlh riadne a včas nesplní a v prípade, že ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať popri plnení i úroky z omeškania. Základnou podmienkou omeškania dlžníka je splatnosť dlhu. Podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka úroky, úroky z omeškania sú príslušenstvom pohľadávky. Je právne významná spätosť príslušenstva a hlavnej veci čo v danom prípade znamená, že tak nárok na úrok z úveru, ako aj nárok na úroky z omeškania sa musí viazať k hlavnej veci, t.j. k istine ako takej. Nárok na úrok z omeškania bezpochyby v súdnej veci sa viaže nie k hlavnej veci (k dlžnej istine), ale k príslušenstvu pohľadávky (k úrokom). Žalobca v odvolaní napadnutej časti žiada priznať aj úroky z omeškania z úroku, t.j. priznania príslušenstva z príslušenstva pohľadávky, čo vzhľadom na právnu povahu úrokov z úveru (príslušenstva pohľadávky) je vylúčená, teda nie je možné takýto nárok priznať (viď. aj závery Rc 5/2006). Správne postupoval podľa názoru odvolacieho súdu okresný súd pokiaľ žalobcovi uvedený čiastkový nárok (príslušenstvo z príslušenstva pohľadávky) nepriznal.

18. Aj ďalší odvolací argument žalobcu, ktorým vytyka zamietnutie žaloby o úrok z úveru po vyhlásení mimoriadnej splatnosti, musel odvolací súd vyhodnotiť za nedôvodný. Rozhodnutie okresného súdu vychádza z ustálenej súdnej praxe, napr. Najvyšší súd SR už v uznesení sp. zn. 4Obo/143/98 uzavrel, že dohodnuté úroky (zmluvné úroky) z poskytnutých peňažných prostriedkov patria veriteľovi len do splatnosti dlhu (jeho splátok). Od splatnosti dlhu je dlžník v omeškani a musí platiť úroky z omeškania. Z uvedeného dôvodu má preto žalobca ako veriteľ právo na zaplatenie dohodnutého úroku z úveru iba do dňa, kedy vyhlásil úver za predčasne splatný s tým, že po tomto termíne žalobcovi nevzniká právo na zaplatenie dohodnutého úroku z úveru, ale iba úroku z omeškania s plnením dlhu. Uvedený právny záver vychádzajúci z ustálenej rozhodovacej právnej praxe za ústavne konformný vyhodnotil aj Ústavný súd SR v rozhodnutí IV.ÚS 476/2012 zo dňa 18.9.2012.

19. Ako vyplýva z obsahu spisu, príjmová situácia žalovanej, ako aj jej zadlženosť dávajú dostatočný podklad pre konštatovaný záver o povolení jej splácať dlh žalobcovi v splátkach, takýto spôsob zaplatenia dlhu nezasiahne neprímeraným spôsobom do majetkových pomerov žalobcu (bankového subjektu), navyše v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky dlhu bude povinnosťou žalovanej zaplatiť žalobcovi celý dlh naraz.

20. V súvisiacom výroku o náhrade trov prvoinštančného konania rozhodnutie súdu má oporu v § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, vychádza z princípu úspechu/neúspechu strán v spore.

21. Podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP odvolací súd žiadnej zo strán sporu nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Stalo sa tak z dôvodu, že žalobca v odvolacom konaní úspešný nebol, úspešná strana sporu - žalovaná si trovy odvolacieho konania neuplatnila, navyše odvolací súd nezistil z obsahu spisu, že by boli vznikli žalovanej v súvislosti s podaným odvolaním žalobcu nejaké trovy.

22. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné dovolanie z dôvodov vymedzených v § 420 CSP.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody), čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k niektorej z uvedených väd. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie sa podáva v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia uznesenia v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

Podľa § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa § 429 ods. 1 CSP neplatí v prípadoch vymedzených v § 429 ods. 2 CSP.